ଜିବ୍ରିଆଲ ଦିୱାନ

ବନାମ

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ

ଜୁଲାଇ 24, 1997

[ଏମ୍.ଏମ୍. ପୁଞ୍ଛି ଏବଂ କେ. ଭେଙ୍କଟସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860:

ଧାରା 417, 465 ଏବଂ 471 ଗୁଡ଼ିକ – ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକ – ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ – ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ – କଳାକାରମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ର – ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଚିଠିର ଶୀର୍ଷକରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ – ଚିଠିଗୁଡ଼ିକ ନକଲି ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା – ଦୁଇ ଅଭିଯୁକ୍ତ – ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ସହ-ଅପରାଧୀ – ସହ-ଅପରାଧୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପ ଯେ, ସେ ଏହି ଚିଠିଗୁଡ଼ିକୁ ନକଲ କରିଥିଲେ - ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହୋଇଥିବା ସହ-ଅପରାଧୀ – ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା ଯେ, ସେ ପ୍ରାପ୍ତକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନକଲି ଚିଠି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ – ଧାରା 471 ସହିତ ପଢାଯାଉଥିବା ଧାରା 417, 465 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି – ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପିଲ – ଜାଲ୍ ଚିଠି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଛି, କାହାକୁ କୌଣସି ବେଆଇନ ଲାଭ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟକୁ କୌଣସି ବେଆଇନ କ୍ଷତି ହୋଇନଥିଲା – ଅପିଲକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏହିପରି ଅସାଧୁ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିବା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ – ଅନୁରୂପ ଭାବରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କର ଠକେଇ କରିବାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମ କାହାକୁ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଦେଇନଥିଲା ଯାହାପାଇଁ ପ୍ରତାରଣା ପାଇଁ ପ୍ରତାରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତେ – 'ଅସାଧୁ ଭାବରେ' କିମ୍ବା 'ପ୍ରବଞ୍ଚନାପୂର୍ବକ' କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର ମୌଳିକ ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ହିତ ଥିବା କାରଣରୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 465 ସହିତ ପଢାଯାଉଥିବା ଧାରା 471 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷାରୋପଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଭୁଲ ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯାଇଥିଲା – ଅପିଲକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବା ଉପେକ୍ଷା କୌଣସି କ୍ଷତି ଘଟାଇନଥିଲା କିମ୍ବା ଏହା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ, ମାନସିକ କିମ୍ବା ପୁନରୁକ୍ତି ଭାବରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ଘଟାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ନଥିଲା – ତେଣୁ ଧାରା 417 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ଦୋଷସିଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅଯୌକ୍ତିକ ଥିଲା ।

ଡଃ. ଏସ୍. ଦତ୍ତ ବନାମ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ, **AIR (1966) SC 523, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 545/1993 ।

ସିଆର୍ଏଲ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 302/1988 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 31.7.92 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

. ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଭି.ଏ. ମେହତା ଏବଂ ଏ.କେ. ସିଂ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଡି.ଏମ୍. ନାରଗୋଲକର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପରେ, ଆମେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟର ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.ଏମ୍. ନାରଗୋଲକରଙ୍କୁ ଭେଟି ଅପିଲ ଅନୁଯାୟୀ ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ । ସେ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ, ସେ ଏପରି କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ଥିଲେ । ସେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ନିରପେକ୍ଷ ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଆମେ ତର୍ଜମା କରୁଛୁ । ଏହାର ସମର୍ଥନରେ, ଆମେ ଆମର କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ନଥିଭୁକ୍ତ କରୁଛୁ ।

ଶ୍ରୀ ଅଝାର ହୁସେନ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମୟରେ ଜଣେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ । ସେ ଏକ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଯୋଜନା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କିଛି କଳାକାରଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଜନର ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ, ଦୁଇଟି ଚିଠି, ଇଏକ୍ସଏଚ୍ 28 ଏବଂ ଇଏକ୍ସଏଚ୍ 29 ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଚିଠିର ଶୀର୍ଷକରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପରେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ, ରାଜା ମୁରାଦ ଏବଂ ଜାଭେଦ ଖାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ର ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଚିଠିଗୁଡ଼ିକ ଆରୋପିତ ଭାବରେ ଜାଲ୍ ଥିଲା କାରଣ ଏଥିରେ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ନଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ନିମନ୍ତ୍ରଣକାରୀମାନେ ସେହି ଜାଲ୍ ଚିଠି ଆଧାରରେ ଆସିଥିଲେ । ପରେ, ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗର ତଦନ୍ତ ସିବିଆଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 2, ପଟେଲଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରାଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଦୋଷମୁକ୍ତି ବଜାୟ ରହିଛି । ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା ଯେ, ସେ ସେହି ଚିଠିଗୁଡ଼ିକୁ ନକଲ କରିଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ହେବା କାରଣରୁ ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାର ସେହି ଅଂଶଟି ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଛି । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଭୂମିକା ଥିଲା ଯେ, ସେ ସେହି ଦୁଇଟି ନକଲି ଚିଠି ପ୍ରାପ୍ତକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ, ଯଦିଓ ସେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହୋଇଥିଲେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 465 ସହିତ ପଢାଯାଉଥିବା ଧାରା 417, ଧାରା 471 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅପିଲ ଅଧୀନରେ ରାୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହା ପୁନରୁକ୍ତି ବହନ କରେ ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ସେହି ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକର ଜାଲିଆତିକାରୀ ନଥିଲେ । ଧାରା 471 ରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଯିଏ କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜକୁ ଜାଲିଆତି କିମ୍ବା ଅସାଧୁ ଭାବରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରେ, ଯାହାକୁ ସେ ଜାଲ ଦସ୍ତାବିଜ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କାରଣ ଅଛି, ତେବେ ସେ ସମାନ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ ଯେପରି ସେ ଏପରି ଦସ୍ତାବିଜକୁ ଜାଲ କରିଥିଲେ । ଧାରା 465 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, ଯିଏ ଜାଲିଆତି କରିବେ, ସେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ଯାହା ଦୁଇ ବର୍ଷକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା କିମ୍ବା ଉଭୟ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 24 ଏବଂ 25 ଗୁଡ଼ିକରେ 'ଅସାଧୁ' ଏବଂ 'ପ୍ରବଞ୍ଚନା ପୂର୍ବକ' ଶବ୍ଦକୁ ଯଥାକ୍ରମେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । 'ଅସାଧୁ ଭାବରେ', ଏହାକୁ ଏହି ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯିଏ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବେଆଇନ ଲାଭ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବେଆଇନ

କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିଛି କରେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ 'ଅସାଧୁ ଭାବରେ' କରାଯାଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । 'ପ୍ରବଞ୍ଚନା ପୂର୍ବକ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଏହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ ଯେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ଠକେଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟଥା ନୁହେଁ, ତେବେ ସେ ଏକ ପ୍ରବଞ୍ଚନାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । *ଡଃ. ଏସ୍. ଦତ୍ତ ବନାମ ୟୁ.ପି. ରାଜ୍ୟ,* AIR (1966) SC 523 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ 'ଠକେଇ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ' ଶବ୍ଦକୁ 'ପ୍ରତାରଣା କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ' ଶବ୍ଦର ସମାର୍ଥକ ନୁହେଁ ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ।

ଏହା କିଛି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯାହା ଏକ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତାରଣା ପାଇଁ ପ୍ରତାରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏଡ଼ାଇଥାଆନ୍ତେ । ଏଠାରେ ଜାଲ ଚିଠିର ପ୍ରଦାନ ଦ୍ୱାରା, କାହାକୁ କୌଣସି ବେଆଇନ ଲାଭ ହୁଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟକୁ କୌଣସି ବେଆଇନ କ୍ଷତି ହୁଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅସାଧୁ ଭାବେ କରାଯାଇଥିବା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେହିପରି ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଠକେଇ କରିବାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କାହାରି କିଛି ଅସୁବିଧା ହୋଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତାରଣା ପାଇଁ ଠକେଇ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତେ । ଏହି କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର ମୌଳିକ ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ 'ଅସାଧୁ' କିମ୍ବା 'ପ୍ରବଞ୍ଚନା ପୂର୍ବକ' ଅନ୍ତର୍ହିତ ଥିବାରୁ, ଆଇପିସିର 465 ସହିତ ପଢାଯାଉଥିବା ଧାରା 471 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷାରୋପ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଦୋଷାରୋପଗୁଡ଼ିକରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାରା 417 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ସମ୍ପୃକ୍ତ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇପିସି ଧାରା 415 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିବା 'ଠକେଇ' ର ପରିଭାଷାକୁ ଅଣଦେଖା କରିଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଆଇପିସି ଧାରା 420 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟବାନ କିମ୍ବା କୃତ ବା ଅକୃତ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଠକେଇ ହୋଇନାହିଁ । ସେଥିରୁ ଏହା ଉପସଂହାର କରାଯାଇଛି ଯେ, ଅପିଲକାରୀ, ତେଣୁ, ଆଇପିସି ଧାରା 417 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ହେବେ । ଯାହା ଅନୁମାନଯୋଗ୍ୟ ତାହା ହେଉଛି ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବୋଧହୁଏ ଭାବିଲେ ଯେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ କୃତ ବା ଅକୃତ ଆଇପିସିର ଧାରା 415 ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା 'ଠକେଇ' ଅପରାଧର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଯଦି ଏପରି ହୁଏ, ତେବେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ କୃତ ବା ଅକୃତ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭାଗରେ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ କୃତ ବା ଅକୃତ କିପରି ଶାରୀରିକ, ମାନସିକ ଭାବରେ କିମ୍ବା ପୁନରୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଛି କିମ୍ବା ସମ୍ଭବତଃ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବାର ଅଛି ତାହା ଆମେ ଦେଖିବାକୁ ବିଫଳ ହେଉଛୁ । ତେଣୁ, ଧାରା 417 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଯୌକ୍ତିକ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ବିଷୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଆମେ ଦ୍ୱିଧାହୀନ ଭାବରେ ଏହି ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଦୋଷାରୋପରୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଛୁ । ପ୍ରସଙ୍ଗର ଉପସଂହାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦୋଷମୁକ୍ତି, ଯାହା ପାଇଁ ଆମେ ଉପରୋକ୍ତ ଯଥାର୍ଥତା ଯୋଡ଼ିଲୁ ତାହାକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ମଞ୍ଜୁର କରିବାରେ ନିରପେକ୍ଷ ହୋଇଥିବାରୁ ଆମେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନାରଗୋଲକରଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛୁ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଓ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : - ରଶ୍ମିତା ସାହୁ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ